fot. A. Cyrycka

Zuzanna Markiewicz

Scenografia i kostiumy

Kostiumografka, scenografka, doktor filozofii; autorka kostiumów operowych, teatralnych, filmowych i baletowych m.in. do *Snu nocy letniej*, *Rigoletta*, *Wesela Figara*, *Ożenku*, *Nędzników*, *Miss Saigon*, *Dziewczyny z pociągu*, *Viva la mamma*, *Greka Zorby*, *Gwałtu, co się dzieje!*. Projektowała kostiumy dla wielu scen w Polsce i za granicą (Teatr Ateneum, Teatr Polonia, Opera Bałtycka, Och-Teatr, Trondheim Symfoniorkester & Opera, Teatro dell'Opera w Rzymie), do filmów (m.in. *The Saints* M. Scorsese, *Acts of the Apostles* B. Hilton, *Martin Luther. The idea that changed the world* D. Batty, *Affair of Honor* I.F. Heringa, *Dowód na istnienie drugiego* M. Wojtyszki) oraz do licznych programów telewizyjnych, reklam i teledysków. Od 2009 r. jako kostiumografka współpracuje ze Stowarzyszeniem Teatralnym Badów.

fot. Z. Bagińska

Dawid Karolak

Reżyseria świateł

Od 2006 r. związany z Operą na Zamku, gdzie kieruje działem elektroakustycznym. Jako reżyser światła współtworzył tu wiele spektakli operowych i baletowych, wśród których są nagrodzone Bursztynowym Pierścieniem i Teatralnymi Nagrodami Muzycznymi im. J. Kipeury: *Zemsta nietoperza*, *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, *Dzieje grzechu*, *Dzieci z dworca ZOO* i *Polowanie na czarownice*. Realizował oświetlenie dla Akademii Sztuk Przepięknych na Przystanku Woodstock, był reżyserem światła na Grechuta Festival i Markowym Festiwalu w Świnoujściu. Pracował jako asystent i realizator podczas międzynarodowych tras koncertowych i musicalowych. W ramach współpracy z Fundacją Jutropera i M. Znanieckim stworzył oświetlenie m.in. do widowiska plenerowego *The Fairy Queen*, (2019, Wuzhen Theathre Festival), *Raju utraconego* (najlepszy spektakl sezonu 2023/2024, XVIII Teatralne Nagrody Muzyczne) i opery *Bona Sforza* (2024, Opera Krakowska).

fot. arch. prywatne

Paweł Kois

Projekcje multimedialne

Pracuje w Operze na Zamku od 2009 r. na stanowisku specjalisty ds. multimediów i oświetlenia. Swoje doświadczenie i umiejętności zdobywał współpracując z wybitnymi osobistościami sceny i teatru. Twórca projekcji multimedialnych oraz oświetlenia, do różnorodnych wydarzeń repertuarowych, a wśród nich do przedstawień baletowych oraz koncertów. Współtworzył multimedia do musicali i oper m.in. *My Fair Lady* Lernera & Loewe i *Traviaty* Verdiego. Odpowiada za oprawę multimedialną licznych wydarzeń plenerowych. Z zaangażowaniem i kreatywnością podejmuje się nowych wyzwań, ponieważ jego celem jest współtworzenie wyjątkowych i magicznych spektakli.

Trudno sobie wyobrazić dwóch bardziej podobnych, a jednocześnie tak różniących się ludzi jak Niccolò Paganini (1782–1840) i Karol Lipiński (1790–1861). Obaj przyszli na świat w rodzinach o niezbyt wysokim statusie materialnym, obaj dzieciństwo spędzali w ważnych ośrodkach muzycznych (Genua i Lwów), obaj od samego początku z woli swych rodzicieli byli przeznaczeni do roli muzyka, obaj wcześnie rozpoczęli karierę artystyczną: Paganini dawał publiczne koncerty jako piętnastolatek, Lipiński jako dziewiętnastolatek był koncertmistrzem orkiestry teatralnej. Jako przedstawiciele narodów bez państwa rozpoczęli kariery wirtuozów skrzypcowych w kosmopolitycznej Europie doby ponapoleońskiej, jednocześnie komponując utwory na potrzeby własne, pełne popisowych fragmentów.

Drogi dwóch skrzypków skrzyżowały się 17 kwietnia 1818 r. w Piacenzy, gdzie wspólnie wykonali koncert na dwoje skrzypiec Rodolphe'a Kreutzera. Paganini nazwał młodszego kolegę „znakomitym profesorem skrzypiec" i docenił wykonanie przez Lipińskiego jego własnych utworów – kolejny występ odbył się 24 maja. Przyjaźń i wspólne plany zawodowe trwały w następnych dekadach, choć krytyka muzyczna skłonna była dostrzegać element rywalizacji, a nawet wprost pisała o „pojedynkach skrzypcowych" obu wirtuozów. Najsłynniejszym występem mistrzów stał się warszawski koncert w dniu 14 lipca 1829 r., towarzyszący koronacji cara Mikołaja I na króla Polski. Wiadomo, że gość z Włoch grał wówczas m.in. swój słynny *Karnawał wenecki*, który zabrzmi w trakcie naszego baletu. To właśnie przy okazji tego występu przypominane są słynne słowa Paganiniego, który zapytany o to, komu ze współczesnych skrzypków przyznałby palmę pierwszeństwa, odpowiedział: „Nie wiem, kto jest pierwszym wirtuozem, ale drugim jest na pewno Lipiński". W testamencie Włoch zapisał Polakowi skrzypce Amatiego, na których grywał w trakcie koncertowych podróży.

Oczywiście były i różnice: Lipiński z oddaniem poświęcał się pracy pedagogicznej, dostrzegł talent Henryka Wieniawskiego, a jego imię nosi Akademia Muzyczna we Wrocławiu. Jeśli wiedeński krytyk twierdził, że: „W Paganinim zapominamy dla artysty o sztuce, w Lipińskim – o artyście dla sztuki. Skrzypce Pagniniego podziwiamy, skrzypce Lipińskiego kochamy", to działo się tak ze względu na kompozytorską wszechstronność polskiego wirtuoza, komponującego symfonie i opery oraz wplatającego do tych utworów elementy rodzimego folkloru. W muzyce do naszego baletu zabrzmią fragmenty symfonicznej twórczości Lipińskiego. Dzieła Paganiniego, połączone tym razem z tańcem, to przede wszystkim koncerty skrzypcowe oraz jedna z sonat na skrzypce i gitarę, przypominająca o słowach włoskiego wirtuoza: „Skrzypce to moja kochanka, ale moim mistrzem jest gitara".

Andrzej Wątorski

fot. B. Madej

OPERA NA ZAMKU w Szczecinie

Kopciuszek

Balet w dwóch aktach

Premiera 31 maja 2025

Opera na Zamku w Szczecinie
Dyrektor Jacek Jekiel, **Zastępca Dyrektora** Joanna Prokocka

Kopciuszek

Balet w dwóch aktach

Premiera 31 maja 2025

Choreografia i inscenizacja ..... Grzegorz Brożek
Scenografia i kostiumy ..... Zuzanna Markiewicz
Reżyseria świateł ..... Dawid Karolak
Projekcje multimedialne ..... Paweł Kois

Obsada
Kopciuszek ..... Chiara Belloni, Boglárka Novák
Książę ..... Kazutora Komura, Damiano Maffeis
Macocha ..... Aleksandra Januszak-Kacperska, Emma McBeth
I Siostra ..... Giulio Refosco, Paweł Wdówka
II Siostra ..... Álef Gabriel Carvalho, Alessandro Imperiali
Wróżka ..... Leena Coulie, Martina Vanzetto
Ptaszki ..... Suimu Kanai, Nadine De Lumé, Rena Miyamoto
Przyjaciel Księcia ..... So Hadano, Ervin Szelepcsényi
Arystokracja ..... Żaneta Bagińska, Chiara Belloni, Leena Coulie, Aleksandra Głogowska, Aleksandra Januszak-Kacperska, Suimu Kanai, Nadine De Lumé, Emma McBeth, Rena Miyamoto, Boglárka Novák, Julia Safin, Martina Vanzetto, Álef Gabriel Carvalho, So Hadano, Alessandro Imperiali, Kazutora Komura, Patryk Kowalski, Damiano Maffeis, Piotr Nowak, Giulio Refosco, Ervin Szelepcsényi, Taiga Ueno, Paweł Wdówka

Inspicjentka: Maria Malinowska-Przybyłowicz

Muzyka ..... Karol Lipiński, Niccolò Paganini

Lista utworów (wykorzystano fragmenty)
1. K. Lipiński: *Trzy kaprysy* op. 29, *Kaprys* nr 3 *D-dur*; 2. K. Lipiński: *Symfonia C-dur* op. 2 nr 2 – *Largo. Allegro vivace*; 3. K. Lipiński: *Symfonia C-dur* op. 2 nr 2 – *Adagio*; 4. K. Lipiński: *Symfonia C-dur* op. 2 nr 2 – *Rondo*; 5. K. Lipiński: *Symfonia B-dur* op. 2 nr 3 – *Largo*; 6. K. Lipiński: *Symfonia B-dur* op. 2 nr 3 – *Finale*; 7. N. Paganini: *Concerto per violino* n. 3 in *mi maggiore*, MS. 50: I. *Introduzione. Andantino – Allegro marziale;* 8. N. Paganini: *Concerto per violino* n. 4 in *re minore*, MS. 60: II. *Adagio flebile con sentimento*; 9. N. Paganini: *Concerto per violino* n. 5 in *un minore*, MS. 78: I. *Allegro maestoso*; 10. N. Paganini: *Concerto per violino* n. 5 in *un minore*, MS. 78: III. *Finale Rondo. Andantino quasi Allegretto*; 11. N. Paganini: *Sei sonate*, MS. 27, op. 3, *per violino e chitarra*, *Sonata* n. 6 in *mi minore – Andante* ; 12. N. Paganini: Variazioni sulla canzone napoletana *Oh mamma, mamma cara, Il carnevale di Venezia* in *la maggiore*, MS. 59, op. 10.

Zamiast libretta

Akt I

Obraz 1. Dom Kopciuszka

Kopciuszek wspomina swojego Ojca, który odszedł z tego świata. Pojawia się Macocha, osoba bardzo nieżyczliwa. Upokarza Kopciuszka, wyrywa mu z rąk zdjęcie i obnosi się z nim bez szacunku. Przychodzą dwie przyrodnie siostry i jedna po drugiej dokuczają Kopciuszkowi. Macocha nic sobie z tego nie robi do momentu, gdy Kopciuszek grozi Siostrom. Wtedy staje w obronie córek i demonstruje swoją siłę.
Nadchodzi Przyjaciel Księcia, który w jego imieniu wszystkie panny zaprasza na bal do pałacu. Siostry i Macocha same z radością i zapałem zaczynają przygotowania do wyjścia, ale niestety Kopciuszkowi nie pozwalają wziąć w nich udział.
Chwilę później, kiedy rozżalony Kopciuszek jest sam, zjawia się dobra Wróżka z Ptaszkami. Wyczarowuje piękną suknię i pomaga Kopciuszkowi w dotarciu na bal.

Obraz 2. Droga na bal Macochy, Sióstr, Kopciuszka, Wróżki i Ptaszków

Długa i nieprosta droga utrudnia dotarcie do książęcego pałacu. Jedna z sióstr się gubi, trudy podróży zniechęcają również jednego Ptaszka, a później także Kopciuszka. Wszyscy jednak docierają na miejsce, najpierw Macocha z Siostrami, a za nimi Kopciuszek.

Akt II

Obraz 1. Bal u Księcia

Arystokracja znakomicie bawi się na balu. Jest już Macocha ze swoimi dwiema córkami, budzą one różne emocje – zdziwienie, ale też zachwyt. Dumnie prezentują się, tańcząc razem i chwilami osobno. W pewnym momencie głos zabiera Przyjaciel Księcia i zapowiada jego nadejście. Książę pojawia się na balu jako ostatni, jego osoba budzi zachwyt wszystkich gości. Dumnie prezentuje się przed nimi, po czym przystępuje do wyboru najpiękniejszej panny. Żadna jednak z dam nie odpowiada mu. Macocha i jej córki usilnie starają się o uwagę Księcia, który pozostaje niewzruszony. Po dłuższej chwil pojawia się Kopciuszek, który zwraca uwagę nie tylko Księcia, ale i całego towarzystwa.
Książę i Kopciuszek poznają się bliżej podczas tańca. Kiedy zbliża się północ, Kopciuszek próbuje wydostać się z pałacu, lecz Książę stara się go zatrzymać. W tej sytuacji pojawiają się Ptaszki i Wróżka, która magiczną mocą pomaga w ucieczce, zanim czar pięknej sukni minie. Kopciuszek wybiega z pałacu i na schodach gubi jeden pantofelek. Książę znajduje go i wydaje mu się, że takie pantofelki widział na balu. Postanawia wziąć sprawy w swoje ręce i wyrusza na poszukiwanie panny, do której należy zguba.

Obraz 2. Droga Macochy, Sióstr do domu. Książę razem z przyjacielem poszukują właścicielki magicznego pantofelka

Zmęczone i niepocieszone Siostry razem z Macochą wracają do domu. Droga powrotna nie należy do miłych, ponieważ żadna z sióstr nie przekonała do siebie Księcia. Natomiast Książę pozostaje zdeterminowany, postanawia odszukać pannę, w której się zakochał. Pełen energii, nie poddaje się, aż dociera do domu Kopciuszka.

Obraz 3. Dom Kopciuszka

W końcu Książę razem ze swoim przyjacielem znajdują dom, w którym mieszka Macocha i jej córki. Przybysze pokazują bucik i zapraszają do przymierzenia go. Niestety okazuje się, że na żadną z nich nie pasuje. Efekt tej próby bardzo nie podoba się Macosze, która w desperacji sama usiłuje włożyć nogę do bucika.
Całą tę sytuację z boku obserwuje Kopciuszek. Gdy zauważa go Przyjaciel Księcia, prosi dziewczynę o przymierzenie pantofelka. Przymiarka ta okazuje się strzałem w dziesiątkę, a Książę odnajduje właścicielkę pantofelka zgubionego na pałacowych schodach.
Duet Kopciuszka i Księcia.

fot. B. Matej

Grzegorz Brożek

Choreografia i inscenizacja

Tancerz i choreograf. Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu i Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi (Wydział Pedagogika Tańca). W latach 2018–2019 asystent kierownika baletu w Teatrze Wielkim w Łodzi. Dwukrotnie otrzymał stypendium Ministra Edukacji i Nauki za znaczące osiągnięcia artystyczne (2020 i 2021). Jest autorem takich choreografii, jak: *Face The Truth*, *I can Pretend*, *Faustus*, *Seeking Affection*, *The puppet*, *Nostalgia*, *Habanerra*, *Mandragora* i *Twisted relations*. W 2001 r. zdobył drugie miejsce w XII Ogólnopolskim Konkursie Tańca im. Wojciecha Wiesiołłowskiego w Gdańsku i drugie miejsce w międzynarodowym konkursie choreograficznym w Tarnowie w ramach X Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Tańca „Scena otwarta" za fragment spektaklu *Face The Truth*.